

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Kasíkové a soudců JUDr. Václava Nekoly a JUDr. Evy Kratzerové ve věci

oprávněných:

a/ Ing. M. Š., narozený

b/ M. Š., narozená

c/ V. Š., narozený

všichni bytem

oprávnění b/a c/ shodně zastoupení

obecným zmocněncem Ing. M. Š.

proti

povinnému:

M. F., narozený

bytem

adresa pro doručení:

pro 40 285 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na částečné zastavení exekuce

o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 24. 4. 2019, č. j.

15

EXE 211/2017-71

takto:

Usnesení soudu I. stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně (dále jen soud I. stupně) usnesením ze dne 24. 4. 2019, č. j. 15 EXE 211/2017-71, zamítl návrh povinného na částečné zastavení exekuce, vedené soudním exekutorem JUDr. Milanem Makariem, Exekutorský úřad Praha-západ, dle pověření Okresního soudu v Berouně ze dne 24. 2. 2017 č. j. 15 EXE 211/2017-18, a to pokud se jedná o její provedení prodejem motorového vozidla tov. zn. , rok výroby , RZ: , na základě exekučního příkazu vydaného soudním exekutorem dne 31. 7. 2017 pod č. j. 156 EX 108/17-26.
2. Soud I. stupně odůvodnil své rozhodnutí tím, že povinný svá tvrzení o nezbytné potřebě vozidla k plnění pracovních úkolů nepodpořil žádnými důkazními návrhy. Soud I. stupně proto vycházel z důkazů, které si sám opatřil. Ze zprávy zaměstnavatele povinného měl za jednoznačně prokázané, že zaměstnavatel povinného disponuje vlastním - firemním - vozidlem k plnění svých zakázek a že povinný po dobu trvání svého pracovního poměru u tohoto zaměstnavatele ani v jediném případě své soukromé vozidlo k plnění pracovních úkolů nepoužil. Zákonné podmínky ve smyslu nepostižitelnosti majetku výkonem rozhodnutí (zde exekuce), tak nebyly splněny, neboť zde není dána (nebyla prokázána, resp. byla vyvrácena) nezbytně nutná potřeba užívání vozidla povinným k plnění jeho pracovních úkolů vůči jeho zaměstnavateli. Za takovou nezbytnost přitom nelze považovat pouhou potřebu (např. ve smyslu dopravení se do provozovny).
3. Proti tomuto usnesení podal včas odvolání povinný a uvedl, že z důvodu dlouhodobé neschopnosti se nemohl dostavit k jednání u soudu prvního stupně a nebylo tudíž zmíněno vše, proč se domáhá částečného zastavení exekuce. Motorové vozidlo nezbytně využívá k přepravě do

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

zaměstnání, na dopravu syna své partnerky k lékaři, který trpí psychickou poruchou a jsou nuceni nejméně jednou týdně lékaře navštěvovat. V minulosti vozidlo využíval i pro pracovní účely, ale se zaměstnavatelem o použití vozidla neměl řádnou smlouvu a zaměstnavatel mu neposkytoval žádnou finanční kompenzaci. V současné době využívá vozidlo i pro svoji osobu, je v dlouhodobé neschopnosti, dojíždí na rehabilitaci ruky, jinak bude nucen podstoupit operaci ruky. Dále vozidlo slouží k běžným činnostem, jako jsou nákupy. Žádá soud, aby vydal usnesení o částečném zastavení exekuce a vyloučil motorové vozidlo z prodeje movitého majetku.

4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací v souladu s ustanovením § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen exekuční řád) a § 254 odst. 8 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) k projednání odvolání nařídil jednání. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, subjektem oprávněným je podat, je přípustné, obsahuje zákonem předvídané náležitosti (§ 201, 202, § 204 odst. 1 a § 205 o.s.ř.), přezkoumal napadené usnesení spolu s řízením, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům.
5. Ze soudního spisu a spisu soudního exekutora vedeného pod sp. zn. 156 EX 108/17 vyplývá, že soud I. stupně provedl ve věci správná a dostatečná skutková zjištění a tyto zcela přelichavě zhodnotil a podřídil správným zákonným ustanovením § 52 odst. 1 exekučního řádu, § 254 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. d) a § 322 odst. 1 o.s.ř., která v usnesení citoval. K návrhu oprávněné Okresní soud v Berouně pověřil svým opatřením dne 24. 2. 2017 pod č. j. 15 EXE 211/2017-18 soudního exekutora JUDr. Milana Makaria, Exekutorský úřad Praha-západ, vedením exekuce k vymáhání pohledávky oprávněných ve výši 40 285 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 10. 2016 č. j. 18 C 131/2016-44. Soudní exekutor vydal dne 31. 7. 2017 pod č. j. 156 EX 108/17-26 exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem movitých věcí povinného. Dne 17. 8. 2017 byl v místě bydliště povinného na ubytovně na adrese [redacted] v [redacted] proveden soupis movitých věcí, do něhož bylo pojata pouze motorové vozidlo tovární značky [redacted], červené barvy, rok výroby [redacted], RZ: [redacted]. Soudní exekutor vydal též exekuční příkaz ze dne 6. 4. 2017 pod č. j. 156 EX 108/17-16, k provedení exekuce srážkami ze mzdy povinného u plátce mzdy: B [redacted] T [redacted], se sídlem [redacted], IČO [redacted]. Podáními z 11. 10. 2017, 12. 11. 2017 a 27. 2. 2018 povinný navrhl zastavení exekuce ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) o.s.ř. ohledně postiženého motorového vozidla, které odůvodnil tím, že pracuje jako sklenář u firmy [redacted], [redacted], [redacted] a vozidlo používá v rámci výkonu svého pracovního zařazení jako dodávku k rozvozu materiálu k jednotlivým zakázkám přidělovaným mu provozovnou, pro kterou povinný pracuje. Povinný odkázal na ustanovení § 322 odst. 1 o.s.ř. a uvedl, že vozidlo nezbytně potřebuje k výkonu své práce, neboť v opačném případě by s ním byla pracovní dohoda ukončena, a povinný by tak nemohl hradit své závazky. Oprávnění s návrhem povinného na částečné zastavení exekuce nesouhlasili s tím, že povinným tvrzené skutečnosti jsou účelově zkresleny a nezakládají se na pravdě. Soud I. stupně postupoval správně, když vyžádal zprávu od zaměstnavatele povinného a z této zprávy ze dne 15. 4. 2019, pak zjistil, že povinný je ode dne 1. 1. 2017 zaměstnancem firmy [redacted], sídlem [redacted], IČO [redacted], v rámci hlavního pracovního poměru a toho času pak v dlouhodobé pracovní neschopnosti. V pracovní smlouvě si zaměstnavatel s povinným dohodl možnost vyslání zaměstnance na pracovní cestu vlastním vozem do vzdálenosti do 100 km od provozovny, avšak za tímto účelem soukromé vozidlo doposud použito nebylo, zaměstnavatel má své vozidlo používané pro firemní účely.
6. Odvolací soud vyzval povinného, aby k tvrzením, která uvedl v odvolání, navrhl důkazy, avšak povinný na výzvu sdělil, že ve věci dokazování není zcela přesvědčen, jak může své tvrzení dokazovat obzvláště, když se jedná o užívání vozidla pro soukromé účely. Žádné důkazy odvolacímu soudu tedy nenavrhl. Dále sdělil, že dne 31. 5. 2019, podal návrh na povolení oddlužení. K jednání odvolacího soudu se nedostavil, a tedy nepředložil ani nenavrhl žádné

důkazy. Jeho tvrzení o nezbytnosti využívání vozidla vzhledem ke svému zdravotnímu stavu tak zůstala zcela nepodložená.

7. Z vyhlášky Krajského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2019, č. j. [REDACTED] plyne, že bylo zahájeno společné insolvenční řízení ve věci povinného a jeho manželky - V [REDACTED] F [REDACTED], nar. [REDACTED].
8. Podle názoru odvolacího soudu postupoval soud I. stupně naprosto správně, když návrh povinného zamítl. Jeho tvrzení obsažená v návrhu na zastavení exekuce se ukázala jako lživá, když jeho zaměstnavatel výslovně uvedl, že povinný nikdy vozidlo pro pracovní účely nepoužil. Do odvolacího řízení pak povinný přišel s naprosto jinými tvrzeními, že vozidlo nezbytně potřebuje k zajištění potřeb rodiny a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu. Ty však nijak nedoložil a jeho návrh proto nelze považovat za důvodný. Povinný se podle názoru odvolacího soudu jen snaží o prodloužení doby, kdy bude moci vozidlo užívat. Zahájení insolvenčního řízení ve věci povinného pak nijak nebrání projednání jeho návrhu na částečné zastavení exekuce.
9. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že je namístě postup podle § 219 o.s.ř. a usnesení soudu I. stupně jako věcně správné potvrdil.
10. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť v souladu s ustanovením § 87 a § 88 exekučního řádu náklady exekuce a náklady oprávněné vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat dovolání.

Praha 25. června 2019

JUDr. Martina Kasíková v. r.
předsedkyně senátu